



Časopis Slováckého roverského kmene – SRK



Roverníček



Téma:

Něco končí, něco začíná

Úvodník

Léto je za námi, teplé dny nás citelně opouštějí a to pro vás znalé značí téměř hmatatelnou blízkost dalšího Roverníčku.

A jak už jste jistě stihli postřehnout, letošní letní číslo nese podtitul „Něco končí, něco začíná“.

Proč to?

Je pro to mnoho důvodů. Některé jsou spíše smutnější – mnozí z nás redaktorů nastupují do maturitního ročníku a mnozí z nás si prožili svůj poslední NAŠROT z pohledu účastníků -, některé zase veselejší – nová krev se nám zjevila jak v roverském kmeni, tak v redakci Roverníčku.

A tak i v tomto duchu se ponese toto číslo: zmíníme jak přijímání do SRKu, tak strasti, kterými si nováčci prošli během své přijímací zkoušky. Nezapomeneme samozřejmě na NAŠROT, na své si přijdou i ti, kdož holdují poezii, objeví se pár pozvánek na akce a zakončíme jako vždy zamyšlením na závěr.

Příjemné čtení, a pokud by vám v Roverníčku něco chybělo, stačí jen napsat na adresu radiol@skaut.cz a já, bude-li to reálné, se pokusím vaše přání dopříště splnit.

Váš šéfredaktor,
Rádio

Indické dobrodružství aneb NAŠROT 2016



Nad bojištěm dozněly výstřely. Po krátkém vyjednávání velitelé obou stran dohodli podmínky kapitulace.

O pár minut později už jsme odzbrojení a obklíčení německými vojáky opouštěli zákopy a mířili pryč.

Ano, přesně takhle pro mne probíhal den, kdy jsem měl odjet na NAŠROT. V duchu střelby, dýmu, prachu (nejen) v očích a čtyř (!!!) kapitulací před německou armádou.

Nacházel jsem se totiž na severu naší země, v Kralickém průsmyku, kde právě probíhaly rekonstrukce bojů o pohraničí z roku 1938.

Navečer již bylo po boji a já, ač znaven a odzbrojen, jsem se vezl vlakem ve směru Staré Město u Uherského Hradiště. Zde na mne již čekali další účastníci a organizátoři NAŠROTU, kteří zařídili můj odvoz na místo srazu – Vyšehrad.

Odtud jsme pak vyrazili na noční túru s přespáním, jejímž cílem bylo nakonec naše tábořiště.

Tady se hodí podotknout, že jsem byl ještě stále navlečen v teplé předválečné uniformě, což pro mě celý výlet učinilo o něco více výkonnostním.

I přes dílčí problémy, které naši strastiplnou cestu provázely, jsme však dorazili beze ztrát na životech a mohli si tak užít plnohodnotný NAŠROT.

A jako každý předchozí, i tento byl zasazen do svého originálního rámce – čekala nás objevná cesta do Indie, zahrnující otestování kastovního systému, objevování místních tradic, nebo třeba úžasnou svatbu, která zůstane navždy v našich srdcích (ač, slovy jednoho přítomného stařečka „tam chybělo víno a hovězí“).

To ovšem nebylo zdaleka vše, čekalo nás také mnoho inspirativních programů, přátelských her, či prostě mentální experiment.

Ta hlavní věc na NAŠROTU je však vždy stejná – lidé. Tolik nových i starých tváří, přátel a známých si člověk prostě nikde nenajde.

Závěrem jsme pak, věrni roverskému heslu Služba, ještě pomohli zbourat tábořiště, a rozjeli se každý svou cestou domů.

A ač i NAŠROT, tak jako cokoli jiného v životě měl své mouchy, my, kdo jsme se s ním, alespoň v pozici účastníků, loučili naposledy, na něj budeme navždy s láskou vzpomínat.

Díky, vy všichni, kdo jste se o to vše zasloužili!

Rádio



Roveráky

Asi snad největší zážitek první den. Vvystoupali jsme na Svatý Hostýn, kde jsme si zasloužile odpočinuli.

Poté jsme sešli dolů do Rusavy a debatovali, jestli jít dál nebo ne.

V tom se k nám potoulal ožralý tramp... A začal nás poučovat o skautingu. O tom jací jsou naši vedoucí padouši atd. (slušně řečeno).

Když jsme se dostali z jeho dosahu, vyrazili jsme najít přespání. Nejdříve jsme zazvonili na evangelický kostel, ale nikdo nám neotevřel, a tak jsme šli do katolického. Ten byl ovšem na kopci, což nás brzy odradilo. Proto jsem si řekl že půjdu na krajní barák a zazvoním tam. A tu povedlo se.

Měli jsme přespání a střechu nad hlavou.



Druhý den jsme vstali hrozně brzo ráno a vydali se na cestu na Hrad Lukov, kde jsme se setkali s brontosaury.

Taky jsme tam stavěli hrad (další!).

Pak jsme se vydali na další dlouhou a nezajímavou cestu, která trvala dlouho do noci...

Následoval už jen rychlý třetí den zakončený cestou zpět.

Jo, a dorazili jsme první!

Freud

Výprava SRKu (aj se sněmem)

Tož to sme se jednoho sobotního rána vypravili. Kam? Inu, někeří si mysleli, že Budem po Kyjově plnit úkoly, nebo že bude nachystaný nějaký program. Někeří počítali s malým výšlapem. A někeří s výšlapem delším. Co to přesně bylo, posudte sami.

Dvě různé skupiny, dvě různé cesty do Milotic. Ta naša grupa nejdřív pozdravila slunko. Takové to, jak sa válíte po zemi a protahujete svalstvo a funíte jak medvěd. Potem sme se dali po cyklostezce a došli až do Mistřína. Náš cíl co by kamenem dohodil, půl jedenácté dopoledne. Jeden by řekl, že do tych šesti nemáme co dělat. Ale Fery to měl vymyšlené.

Měli sme asi hodinu a půl zamýšlečího programu a pak Fery vytasil takovů věc, která hodně lidí vyděsila. Takové malé péro, teda jako ptačí brk, aby ste mě špatně nepochopili. Vyhodil ho do vzduchu a potom to péro pomalu dopadlo. Nic divného. Háček byl v tom, že jak ukázalo, tak tým směrem sme sa moseli vydat. A zrovna napoprvé nás poslalo do turkyně. Takovým způsobem sme došli až ke Gigantu (tož ten prasečák za Miloticama, co na něho šeci Kyjovjáci nadávajů). Po cestě sa řešili otázky jako třeba: Jak by měl vypadat váš budoucí partner? Nebo je lepší být singl nebo zadaný? U Gigantu nastala krizovka. Došla voda, někeří nás dokonce dočasně opustili.

Nakonec sme to ale přece jenom zvládli a došli do Milotice (aj když sme sa před tým moseli prodírat hůštinů). Potem byla grilovačka pak volná zábava a pak se šlo do sklepa. A samozřejmě, že sa nasávalo. Ale při tem seaj slibovalo. A že sa slibovalo dlůho, tolika mladých tu nějaký ten nebylo. Potem sa volil rychtář a všecky nás překvapil mladý kandidát ze strany Zelených, který s obhajovatelem titulu Dýškem neprohrál až o tolik.

Ráno sa sněmovalo. Byl to krátký sněm a podrobnosti si můžete přečíst v zápise. No a nakonec si mladí zvolili patrony a po poledni vystřelili zpátky dom.

Podle mňa sa tá výprava povedla. Sice ne každému sedla, ale to občas býva. Tož nezbýva než popriať hodne šťastia v roverském živote tým naším mladým a se mnů sa můžete vidět nejposlyš na příštím sněmu.

Zak

Nadcházející akce

Roverský výšlap do Karpat 1. – 2. 10. 2016

Pro každého, kdo má rád výlety s dobrou partou.

Larp Cirimbur 7. – 9. 10. 2016

Víte, co je to Larp? Pokud ne, je čas to vyzkoušet, pokud ano, pak víte, že je to boží. O to lepší, že tenhle máme za rohem.

Copak je to za vojáka 14. – 16. 10. 2016

Další ročník legendární bojové akce. Každý kdo se zúčastnil, chválí.

Kmenová akce 4. – 6. 11. 2016

Zatím neoznačená a nejmenovaná akce SRKu. Těšte se!

Kořeny 11. – 13. 11. 2016

Další víkendovka naší oblíbené akce pořádané ORO. Ještě neznáme téma, ale nezávisle na něm se vždy jedná o úžasný zážitek.

Vánoční výprava 28. 12. 2016

Tradiční pokerový výšlap SRKu na přelomu let.

Roverská chvílka poezie

Fery Jožka Borkovec

*Fery Jožka Borkovec,
je to pohledný chlapec.
Přišel dneska na hody,
snědl všechny jahody.
Když běží bosý po poli,
nohy ho z toho nebolí.
Běhá pořád dokola,
Dorka na něj zavolá.
Dá jí jednu hubičku,
pokračuje v kolečku.
Když se Dorka ráno líčí,
Fery už poctivě cvičí.
Je to prostě idol žen,
kam se na něj hrabe Ben.*

Autor kvůli vlastní bezpečnosti utajen

Zamyšlení na závěr

Hnědé a barevné

Někteří z vás už možná zaslechli, že se blíží velká reforma skautských šátek.

Nejvyšší místa rozhodla, že hnědá už není in, mnozí skauti, ba dokonce celá střediska, ji vyměňují za své lokální barvy a na společných akcích pak skautské šátky připomínají světovou konferenci cirkusů. Proto bude tradiční barva vystřídána pravděpodobně českou trikolórou.

V souvislosti s touto změnou dochází k rozpolcení názorů – jsou tu tací, kteří změnu uvítají jako krok kupředu a vývoj skautingu, ovšem stejně tak jsou tu tací, kteří odmítají, aby byla zrušena tradiční barva českých šátek.

Těžko říct, kdo z nich má pravdu.

Vývoj je přeci jen důležitý. Je třeba změn, aby šla naše organizace kupředu a právě i taková „drobnost“, jakou mohou být šátky, může být bližší době a hlavně našim pokrokovějším členům.

Na druhou stranu, je nepopiratelnou pravdou, že hnědé šátky s sebou nesou historii a jsou jaksí typické pro nás, české skauty. Nevytratí se s nimi i něco z našich tradic? Přeci jen nás provázely tak dlouho a, i když třeba nejsou tak „cool“, nesou si s sebou i jistého těžce vybudovaného ducha.

Ke které z variant se přikláníte vy?

A jste schopni toto zdůvodnit?

Rádio

Na další číslo se můžete těšit již

21. 12. 2016

<http://rovernicek.skautkyjov.cz/>

Své příspěvky můžete posílat na
e -mail
Roverníčku

radio1@skaut.cz

Rádio 2016™